Відомості.інфо
№1 (693)
9 – 15 січня 2014 року
http://www.vidomosti.info/

У Луцьку лунали джазові колядки

Напередодні Різдвяних свят до Луцька завітав польсько-український колектив Babooshki. Музиканти присвятили свій виступ кращому життю України. Зі сцени Волинського академічного обласного театру ляльок лунали українські та польські колядки в джазовій обробці. Після основної частини концерту до музикантів приєдналися президент Луцького джазового клубу Олег Баковський і консул зі справ культури в Луцьку Кшиштоф Савіцкі й імпровізували разом.

На Прикарпатті відкрили перший в Україні дитячий хоспіс

Перший в Україні дитячий центр паліативної допомоги запрацював у місті Надвірна. Відкритий він на базі Надвірнянського будинку дитини. Хоспісне відділення дитбудинку розраховане на 15 ліжок. Маленьким пацієнтам тут готові не лише надавати послуги з цілодобового догляду, а й забезпечити їм розвивальне спілкування, ігри, розваги, надавати психологічну допомогу як дітям, так і батькам, навіть підмінити мам і тат у разі, якщо у тих виникне потреба у відпочинку.

123

майже стільки мільйонів гривень із початку 2010 року, після обрання Президентом Віктора Януковича, було виділено МВС на придбання автозаків і патрульних авто з відсіками для затриманих.

Названо найкращу в світі валюту

Кращою валютою 2013 року в світі став аргентинський песо. За рік із урахуванням різниці процентних ставок він подорожчав відносно долара майже на 20%. Такий результат оприлюднило агентство Bloomberg.

Крім того, у першу трійку потрапили ізраїльський шекель і китайський RMB, які зросли майже на 8 і 7% відповідно. Четверте і п'яте місця посіли гроші Угорщини й Польщі. Зокрема, угорський форинт за рік подорожчав на більше ніж 5%, у той час як польський злотий — на 4,7%.

Також серед кращих валют світу опинились євро, данська крона, південнокорейський вон, мексиканський песо і швейцарський франк.

Найгіршими валютами для інвестицій у році, що минає, стали японська єна і південноафриканський ренд, які втратили більше 16%, а також індонезійська рупія — 15% падіння.

До списку найгірших валют також потрапили австралійський долар, турецька ліра, норвезька крона, бразильський реал, канадський долар, чеська крона та колумбійський песо. Вони подешевшали на рівні 5–12%.

Після новорічних свят українці викинуть на смітник майже мільярд гривень

Після святкування Нового року українці викидають до 13% їжі, купленої на новорічний стіл. Про це свідчать дані щорічного дослідження, що проводиться агенцією AgriSurvey, передають УНН.

За останніми підрахунками AgriSurvey, після свят міське населення України викине 13% куплених харчів, бо зіпсуються, що еквівалентно 956 мільйонам гривень.

«Оскільки псується в основному м'ясна та свіжа овочева продукція, то, для порівняння, на смітник піде близько 1,4% валової продукції тваринництва або ж 2,5% всього обсягу ринку овочів закритого ґрунту», — зазначає менеджер маркетингових і соціологічних досліджень AgriSurvey Ганна Квіт.

956 мільйонів гривень тотожні вартості приблизно 5,8 тис. тонн ковбаси «Московської» або 13 тис. тонн твердого сиру. За майже мільярд гривень в Україні також можна купити 33 мільйони пляшок шампанського або тисячу тонн червоної ікри.

Такі показники свідчать про те, що українцям є до чого прагнути в контексті планування споживання. У той же час, за даними Організації продовольства та сільського господарства ООН (FAO), щорічно у світі псується близько 1,3 млрд тонн продуктів харчування, а це близько однієї третини продукції харчової промисловості.

У Ковелі Діди Морози бігали крос

Своєрідним прологом до новорічних свят у Ковелі стало незвичне спортивне шоу — вуличний пробіг Дідів Морозів і Снігуроньок. Переможців і переможених на дистанції пробігу не було: виграли всі, хто став учасником і глядачем спортивного карнавалу, інформує «Телевізійний центр «Ковель».

Участь у пробігу взяли понад сто учасників — переважно діти. 71-річний марафонець Олександр Майданський — найстарший із бігунів у карнавальних костюмах — вийшов підтримати молодь не лише словом, а й власним прикладом.

Правила пробігу прості й зрозумілі дітям: швидкість — вторинна, головне — добігти до фінішу.

Доки Діди Морози з компанією бігали, глядачі зігрівалися біля «польової кухні», де всіх частували чаєм і святковим настроєм.

Як стверджують організатори, всі учасники перемогли власну байдужість і на кілька хвилин стали волонтерами здорового способу життя. А в цьому і є головна ідея забігу.

Святкове дійство організував спортивний клуб «Ковель». Переможців не визначали, кожен із учасників кросу отримав солодкі призи та почесні дипломи.

До слова, пробіги перевдягнених у Санта-Клаусів городян дуже поширені в Європі. Вочевидь, саме звідти до нас прийшла ця традиція.

Допоможіть врятувати життя!

Вербіцькій Лесі 28 років, у неї страшний діагноз — **гострий лімфобластний лейкоз** (рак крові). Лікується з 16.01.2012 року, пройшла терапію у відділенні радіаційної гематології київської клініки. На сьогодні потребує підтримувальної терапії, яка обходиться батькам у 50 тисяч гривень на місяць.

Батьки Лесі звертаються з проханням допомогти врятувати життя доньки та вдячні кожному, хто відгукнеться на їхнє горе. Благодійні кошти можна надсилати на рахунок батька Вербіцького Олександра Всеволодовича (ІНПП 2139803113) у «Приватбанку» на картку 4405 8858 1827 3218. Номер телефону: 067-393-92-73.

На Старий Новий рік ворожать, щедрують, роблять збитки

Сьогодні свято Старого Нового року, або Василя, так само люблять, як і Новий рік. У деяких сім'ях його відзначають навіть більш гучно, оскільки до 7 січня віруючі люди дотримуються посту, а отже, не можуть погуляти від душі 31 грудня. Про те, чим особливий цей празник, як його святкували наші предки-волиняни, ведемо мову з почесним краєзнавцем України Олександрою Кондратович.

ЯК ВОРОЖИЛИ

Як виявилося, Старий Новий рік відомий своїми святочними ворожіннями та містерією. Дівчата цього вечора (з 13-го на 14-е) споконвіку ворожили, щоб дізнатися про своє майбутнє, побачити судженого.

— Кожна дівчина виготовляла кілька воскових свічечок і мисочок, прикріплювала їх і пускала на воду у дерев'яних ночвах, — розповідає Олександра Павлівна. — Колотила ту воду пальцем і дивилася, чи зійдуться мисочки, які символізували її і судженого. Таке гадання починалося вже від Різдва. Потім кожна з дівчат зливала воду в свою посудину, а ввечері 13-го бігла й виливала її на перехресті, вигукуючи: «Гов! Де мій голосок, там мій женишок!». Затамувавши подих, усі слухали. Десь скрипнула хвірточка або загавкав собака — у тій стороні живе суджений.

Або інше гадання. Накладала дівка дрова у печі, запалювала і, коли розгоряться, казала: «Дай, Боже, знати, з ким у шлюбі стати!» — і вискакувала надвір дивитись, у який бік іде дим.

Ще один варіант: брала відра — те, що у хаті, й те, що біля колодязя, — та замикала їх на замок, а ключ ховала до кишені, а потім, як лягала спати, клала під подушку. От хто присниться, відімкне того замка, той буде чоловіком.

Або дівчина їла щось солоне, наприклад, огірки. Пити хотілось, але не пила, лягала спати і під ліжко ставила мисочку, на яку клала соломинку — кладочку. Як уночі присниться, що хтось її перевів через кладку, значить, то буде її чоловік. Але перед сном також приказувала: «Покажи, Боже, за кого я піду заміж, хто переведе через кладку».

Було, що воду, з якою ворожили, виливали під грушу і намагалися її потрусити, примовляючи: «Трушу грушу, всіх хлопців за собою рушу». Це було своєрідне заклинання мати женихів. А якщо парубок угледів, що його дівчина збирається йти трусити грушу, то намагався не дозволити їй це зробити: мовляв, я у тебе є, тож більше ніяких хлопців.

Тепер дуже поширене ворожіння на балабушках, — продовжує краєзнавець. — Кожна дівчина пекла свою, а на Щедрий вечір збиралися всі разом і до хати заводили пса, якого перед цим увесь день не кормили. Чию першу з'їв — та першою вийде заміж, якщо поваляв — недобрий знак, життя не вдасться. А бувало, хлопці дізнаються, у якій хаті дівки збираються гадати, і нагодують того собаку, що він на ті балабушки і не подивиться.

Вечеря цього дня вважалася щедрою. Крім багатьох наїдків, ставили також кутю. Коли сідали за стіл, то батько ніби ховався за тарілками зі стравами та питав: «А чи мене видно вам, дітки, за хлібом, варениками?». Ті відповідали: «Ні». — «То дай, Боже, щоб цілий рік так було».

ЩЕДРУВАЛИ І РОБИЛИ ЗБИТКИ

— На Василя хлопці бешкетували, — розповідає про звичаї Олександра Кондратович. — Могли зняти хвіртку, підперти двері, дрова розібрати і стежку викласти, й усе їм прощалося. Також цього дня ходили ряджені. Був циган, чорт, козак, смерть. Теж бешкетували і щедрували. Десь Меланку водили, яка робила все навпаки: замість того, щоб замести сміття, по всій хаті розкидала і так далі. Співали щедрівки до господаря, господині, сина, доньки, віншували. До самого ранку майже ніхто не спав, усі веселилися. Могли щедрувати до Водохреща, але, як правило, робили це 13–14 січня. А от звичаю посівати цього дня не було.

В деяких селах на Старий Новий рік водили коня, який був символом родючості. Співали пісні, обходили з конем кожен куток, примовляючи: «На перше вугло — раз, щоб було все якраз, на друге вугло — два, щоб засіки повні зерна, на третє вугло — три, щоб здорові всі були, на четверте — штири, щоб сто літ жили». Потім дійство відбувалося так, що ніби кінь втомився, сім днів не їв і не пив, зголоднів. Коли віншування закінчувалося, поводир коня звертався до господаря: «Цілий вечір щедрував, у мене кінь мало не пропав, не вводьте у збитки, дайте до калитки!» — і наставляв калитку. Якщо діти щедрували, то їм давали у деяких селах щедрушки — такі спеціальні пиріжки. Бо хліб, особливо на Поліссі, був дуже дорогим. Я питала у щедрувальників, що їм давали. Кажуть, як хтось дасть тобі шматок білого хліба, то це була така радість! А якщо гроші — ще більша. «Нас було дванадцятеро, а за цілий вечір нащедрували сім грошув (польські гроші), то думали, як їх поділити між 12 щедрувальниками», — передає почуте краєзнавець.

А ще дозволялося на Новий рік красти коней. Здебільшого міг украсти кум у кума, небіж у дядька, тобто у родичів. І от іде чоловік до хліва, а коня немає, і міркує, де він. На снігу сліди видно. Йде шукати, і починається своєрідна торгівля, все закінчується могоричем, і господар забирає коня.

Після Василя до Водохреща святими вважалися вечори, проте й вдень не дуже добре бралися до роботи. Головне — жінки не пряли та не ткали.

Людмила ШИШКО

Українські фрілансери потрапили до трійки країн із найвищими заробітками

Українці, які працюють фрілансерами в іноземних компаніях, досягли міжнародного визнання. Загальна сума їхніх гонорарів уже на третьому місці в світі.

Попит на вітчизняних фахівців, які пропонують свої послуги на експорт, підтверджують дані дослідження однієї з найбільших фріланс-бірж Elance, пише «Кореспондент».

За першу половину 2013 року Україна вийшла на третє місце серед країн із найбільш високооплачуваними фрілансерами — випереджають тільки США та Індія.

Рівень гонорарів фрілансерів за рік виріс на 50%. Відзначається, що за минулі шість років українські «вільні» працівники отримали $52 млн, у Росії цей показник — $20 млн.

Більше половини вітчизняних фрілансерів — IT-фахівці, але останнім часом їх наздоганяють дизайнери, перекладачі, копірайтери і маркетологи.

Інтерес іноземних компаній до наших співвітчизників пояснюється їхньою здатністю справлятися з досить складними проектами. Українців же стимулюють гідна оплата праці та вільний графік, а також дефіцит вакансій у рідній країні.

Віце-президент Elance К'єтіл Олсен розповідає, що український фрілансер дисциплінований і виконує завдання чітко за графіком. «Якщо так піде далі, то працівникам із України до снаги очолити рейтинг найбільш високооплачуваних фрілансерів», — прогнозує Олсен.

У середньому винагорода дизайнера стартує від $500 за проект. За даними Elance, в 2013 році середня погодинна оплата праці вільного програміста зросла до $22. В місяць він може заробляти близько $3,5 тис.

Кількість українців на ресурсі elance.com збільшилася з 13 тис. осіб у 2012 році до 23 тис. у 2013-му, з яких 13 тис. — програмісти, 9 тис. — копірайтери, перекладачі та дизайнери.

Левову частку замовлень українці отримують зі США, Австралії та Великобританії.